

Een dag in de babygroep - *Het cadeautje van Willemein*

Onlangs verscheen het boek *Een dag in de babygroep* van Hedio Meyling, waarin zij het werk van kinderarts Emmi Pikler introduceert. Het boek bevat diverse theoretische teksten, maar begint met een 'fictief' verslag van een dag in de babygroep. Hedio's stagiaire Hannah beschrijft voor haar afstudeerscriptie een hele dag op de groep waar ze werkt. Via Hannah's verhaal volg je als lezer de motorische, cognitieve en sociale ontwikkeling van acht kinderen in de leeftijd van 5 tot 23 maanden. Vandaag is het de beurt aan Willemein.

De moeder van Willemein (9 maanden) komt zoals altijd stralend binnen. Ze loopt met Willemein nog in het auto-stoeltje direct door naar pedagogisch medewerker Maaïke die baby Bram een nieuwe luier geeft. 'Wat een enig moederdagcadeautje nam Willemein vorige week mee naar huis. Zo origineel en schattig ook. Ik was echt ontroerd en heb het direct opgehangen zodat ik het telkens weer kan zien.'

Maaïke maakt gebruik van de inademing van de moeder om het woord te kunnen nemen. Ze zegt eerst tegen Bram op de commode: 'Daar zijn Willemein en haar mama. Goedemorgen Frederique, hallo Willemein, je zit nog in jouw autostoeltje samen met je knuffel.' Tegen haar moeder: 'Dat originele moederdagcadeau heb je aan

Hannah te danken, onze stagiaire. Als je me niet kwalijk neemt, dan ga ik nu verder Bram verzorgen.'

'Oh, ja natuurlijk, ja, ja, ik begrijp het', zegt moeder verontschuldigend en gaat de groepsruimte in.

Maaïke wendt zich weer tot Bram: 'De mama van Willemein is heel blij met haar moederdagcadeautje. En waar waren wij gebleven... Ja jouw sok, je steekt je voet al naar mij uit, dank je wel.'

Als je een kind aan het verzorgen bent en er komt een ouder, collega of leidinggevende met een vraag of opmerking, neem dan het kind (ja ook die kleine baby) mee in de situatie. Dan kun je kort de volwas-

sene antwoorden en vriendelijk maar duidelijk aangeven dat je nu bezig bent met de baby of peuter. De volwassene krijgt een voorbeeld van hoe kinderen gelijkwaardig behandeld worden. Het is bovendien een omgangsvorm die ze zelf later ook van kinderen verwachten. Het kind dat verzorgd wordt, voelt zich op dat moment niet in de steek gelaten maar gezien.

Moeder loopt direct mijn (Hannahs, red.) kant op en maakt een compliment. Ze benadrukt nog eens hoe blij ze met dit moederdaggeschenk is. Dat ze er direct een foto van heeft gemaakt en naar oma heeft gestuurd.

Ik leg haar uit dat het maken van een moederdagcadeau een opdracht was van mijn studie. Maar dat de kinderen in dit kinderdagverblijf alleen knutselen als ze dat uit zichzelf willen en kunnen. Daarom had ik Dorien, onze leidinggevende (en pedagoog), gevraagd wat ik met deze studieopdracht aan moest. Ze zei: 'We maken in ons kinderdagverblijf nooit voorgefabriceerde werkjes.' Verder gaf ze mij het vertrouwen dat ik creatief genoeg ben om iets te bedenken waarbij ik de kinderen niet forceer iets te doen wat ze nog niet kunnen.

Na een slapeloze nacht (nee hoor, zo erg was het niet hoor) ben ik 'speelobjecten' gaan verzamelen voor de verschillende leeftijden. Allemaal in de vorm van een rood hart.

Ik kocht een zakdoek met rode hartjes voor de allerkleinsten. Verder vond ik een kussentje, een blikken trommel, een kartonnen bonbondoos en een zeefje. Deze verschillende 'harten' heb ik tussen het andere speelgoed gelegd en heb gedurende een aantal dagen foto's gemaakt wanneer de kinderen uit zichzelf dit nieuwe materiaal gingen onderzoeken. Deze foto's heb ik op bijpassend gekleurd papier geplakt.

De moeder van Willemein: 'Ik vond het een geweldige foto. Willemein kijkt heel verrukt en guldig naar dat rode kussentje.' Ze richt zich nu tot haar dochter, die afwisselend naar mama en mij kijkt. 'Zo schatje, zal ik jou eens uit je stoeltje halen?'

Willemein die nu aandacht krijgt, begint met haar benen te trapelen. Als moeder haar eruit heeft gehaald vraagt ze mij: 'Zal ik haar aan jou geven?'

Ik vraag moeder of ze nog even tijd heeft om op Maaïke te wachten om Willemein van haar over te nemen. Ik observeer vandaag de hele dag vanwege mijn eindwerkstuk voor mijn opleiding. En het wordt te verwarrend voor de kinderen als ik zo half meewerk en dan weer zit te kijken.

'Krijgen wij jouw werkstuk ook te lezen? Het lijkt mij reuze interessant wat er allemaal gebeurt op zo'n dag.'

Ik vertel haar dat ik daar nog niet eerder aan heb gedacht en dat ik het eerst met Dorien wil overleggen of we het voor de ouders kunnen kopiëren.

Moeder legt haar dochter op haar rug in de grondbox met wat speeltjes eromheen. Willemein rolt vrijwel direct op haar buik en

pakt het rode-hartjes-kussen van de moederdaggeschenkfoto en rolt ermee terug op haar rug.

Kinderen die nog niet zo lang op de buik liggen en al wel terug kunnen rollen naar de rug, doen dit nog heel regelmatig als ze bijvoorbeeld een nieuw speeltje willen onderzoeken. Ze kiezen ervoor om hun onderzoek, dit spel met de handen (en soms voeten), in een positie te doen waar ze zich in balans en zeker voelen.

Willemein vindt met name het merklabeltje van het kussen interessant. Met haar vingers friemelt ze aan het kleine stukje stof en brengt het naar haar mond. Moeder kijkt mij lachend aan en zegt trots: 'Volgens mij heeft ze ons gesprek gevolgd... 'Dag mooie dochter van mij, dag mijn hartje, hier een kus.' Moeder buigt zich over haar dochter heen. 'Mama gaat werken en straks komt papa je weer halen. Dag, Meintje van mij... Daaag.'

Willemein volgt moeder nog met haar ogen tot aan de deur, dan kijkt ze naar mij. Omdat er geen andere volwassene aanwezig is, besluit ik te reageren. Ik knik haar bemoedigend toe en zeg: 'Willemein, Maaïke geeft Bram een nieuwe luier en daarna komt ze bij jou.' Ze blijft mij nog even heel ernstig aankijken en dan wordt het kussentje in haar beide handen weer belangrijk.

Ik denk dat Maaïke het niet fijn zal vinden dat er geen overdracht heeft plaatsgevonden. Ik durfde de moeder van Willemein niet te zeggen dat ze nog iets langer moest wachten. Ons korte gesprekje was voor haar genoeg 'overdracht'. ◀

Vraag:

Hoe is dat voor jou als ouders de overdrachtsmomenten minder serieus nemen?

Meer weten

Hedie Meyling is auteur van het boek *Een dag in de babygroep* dat in maart 2020 bij Uitgeverij SWP verschijnt. Dit jaar verschijnt in elke KIDDO een speciale bewerking van een hoofdstuk uit het boek.

www.swpbook.com/2128

Pikler op het Babycongres

Hedie Meyling verzorgt een deelsessie op het Babycongres (24 maart 2020 in Bussum), met als onderwerp: Het eigen initiatief van de baby tijdens spel, beweging en zijn verzorging. Kijk voor informatie en aanmelden op www.babycongres.nl

Een dag
in de
babygroep

Geminspireerd op de visie van Emmi Pikler

